

тѣ си Йосифъ чи е непраздна: защо ако бѣше мѣ скилъ напредъ не щеше да повѣрва. За това и Марія не смѣла дамъ убади, като мыслела чи не ще да я повѣрва, но чакала додѣ дошло времето, и тогава ангелъ го увѣрилъ за сичкото, когато мѣ рекалъ: Йосифъ синъ Давидъ, нѣвойсе. Поменѣва мѣ Давида, на когото отъ племето щеше да сѧ роди Йисусъ, и мѣ казка да прѣемнѣ обрѣчницата си, и да сѧ радва: защото това не е отъ блѣдъ, но отъ святаго дѣха. Тогава се увѣри Йосифъ като видѣ чи ангелъ мѣ открилъ помышленіето, и мѣ казалъ: макаръ да не е неговъ синъ, но той да мѣ нариче името Йисусъ. Ето отъ тѣка явно сѧ види, чи Йисусъ не былъ отъ Йосифа, но отъ святаго дѣха, както и името мѣ донесено отъ небото и зарачано да сѧ нарече Йисусъ, което ще рече спасителъ: защото, той щеше да спасе своите хора, отъ тѣхнитѣ грѣхове, тѣка не нарича свои хора само Евреитѣ, но и сичкитѣ езычници, които повѣрватъ во Христа. Отъ самото име Йисусово явно сѧ види, чи той е Богъ: защото само на Бога е возможно да прощае грѣхове. И това колкото рекалъ ангела, не било ново, но било пророковано отъ пророците, чи дѣка ще роди сина и ще мѣ нарекутъ хората името Емануилъ, (Богъ е сѧ наскъ) сирийчъ: хората отъ работитѣ циеха да го познаатъ чи той е Еогъ, който е дошелъ между човѣците. Както бѣха го нарекли нѣкога пророкъ „скоро плені“ и той като сѧ родилъ скоро пленилъ злото и смирѣти. И така Йосифъ прїалъ Марія, и слѣгвалъ и со страхъ и честь, и не га позналъ додѣ родила, не послѣ чи я позналъ, но никога не сѧ упраля до немъ. Писаніето много пѫти има обычай да казка така: както дѣма за Христа чи рекалъ, какъ е сѧ наскъ до свършеніето на свѣта, но отъ тогава дали неще да бѫди сѧ наскъ? Истина чи ще бѫде сѣкога сѧ наскъ. Така и тѣка дѣма: додѣ роди не я позналъ, а той нити подиръ рожденіето я позналъ. Нарекалъ Христа первороденъ, защо не родила вѣчъ Марія другий синъ, освенъ тогози, комѫто Йосифъ нарече името Йисусъ, както мѣ зарачалъ ангелъ. —

ВЪ 25-ГО ДЕКЕМВРЯ

НА РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

Се благовѣстѣю вамъ радость велию, яко родися вамъ днесъ спасъ.
Благослови отче.

Благочестивы християни! идете сего сѧ вашъ ферковатый умъ надъ Вифлеемскія вертепи, да послышате какво казка архангелъ Гавріилъ на